

saadan Politik vil vi bekæmpe med alle de Midler, der staar til vor Raadighed.

Det ærede Medlem Hr. Harboe var i sine Bemærkninger til mig meget højt oppe. Jeg haaber for det ærede Medlems egen Skyld, at han har faaet begge Benene paa Jorden igen, og jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at hvis de dernede af Flensborg-Gruppen vil passe deres egne Sager og lade være med at kaste den ene Stinkpotte efter den anden ind over Grænsen mod dem, der tænker anderledes, saa skal vi ogsaa høre op med at give dem Svar paa Tiltale, men hvis de bliver ved med det, forbeholder vi os Ret til at svare dem paa rette Maade. Ikke alene i deres Aviser, men ogsaa i Tidsskrifter, ja, saagar i de Hefter, der udkom i Anledning af Genforeningen, har de ikke kunnet undlade at udsaa Gift og Galde mod dem; der ikke vilde med ind paa den Katastrofepolitik, som de indbød til. Jeg skal blot nævne et Par Eksempler. I et af de største illustrerede Hefter, der spredtes i Hundretusindvis ud over Landet, og som indeholdt Artikler, skrevne af forskellige kendte Forfattere, bl. a. „Flensborg Avis“s Redaktør, stod der en Artikkel, som slutter paa følgende Maade — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne tillade mig at citere den —: „Thi Magten var Zahles, og ham støttede H. P. Hanssen, og Magten misbrugtes til bag det danske Folks Ryg og mod dets Villie at vildlede Ententen. Saaledes ødelagdes den sønderjydske Sag. Det skal mindes til sene Tider.“ Den Forfatter, som har skrevet denne Afhandling, hedder W. Thulstrup. „Flensborg Avis“s Redaktør indfletter i en Artikel følgende Passus: „Aldrig har preussisk Knytnævepolitik kunnet faa Bugt med dem; men dansk Lunkenhed og dansk Snigløb har tvunget dem til at tømme en mere besk Drik end alle preussiske Forfølgelser tilsammen“. Naar man behandler anderledetænkende paa denne Maade, saa maa man, hvis man er i Besiddelse af et godt, kristent Sindelag, finde sig i at faa Svar af samme Art. Det konservative Folkeparti har i de allersidste Dage haft Delegeretmøde og udsendt sit Program. Heller ikke her kan man undlade at indflette Bemærkninger af lignende Art. Det hedder saaledes i Programudtalelsen: „De Mænd, der ved en udansk Politik og fortsat Modstand mod at indanke vort store nationale Spørgsmaal for Vælgerfolkets Domstol, har forskyldt, at Tusinder af trofaste danske Landsmænd maatte blive i Udlændighed, har for stedse dømt sig selv“. Det forekommer mig

dog, at det er den omvendte Verden, at de, der løber fra deres Standpunkt, staar op og korrekser dem, som trofast holder fast ved deres. Det er en kendt Sag, i hvert Fald ved alle voksne danske Mænd og Kvinder det, at det konservative Folkeparti til at begynde med var ganske enigt med os andre i det nationale Spørgsmaal. At de senere mente at kunne slaa politisk Mønt af dette Spørgsmaal ved at løbe deres Vej, det er deres Sag. Men at de skulde have Lov til ubesvaret at korrekse dem, der holdt fast ved det Standpunkt, som de een Gang har taget, er lidt for meget, tilmed naar dette Standpunkt er det eneste rigtige og det Standpunkt, som kunde have bevirket, at vi i Fremtiden havde faaet et godt Forhold ogsaa til vort sydlige Nabofolk.

Hele denne Agitation tillader jeg mig endnu en Gang at stemple som nationale Rumlerier. Den har bevirket, at man nu ogsaa har begyndt fra den anden Side, fra tysk Side. Man har, som det allerede er nævnt af en æret Taler, bevilget Masser af Penge, formodentlig for at fremme Tyskheden i 2den Zone. Men dernæst meddeles det i tyske Aviser i de allersidste Dage, at forskellige ledende Mænd fra den danske Grænse og nedefter til Hamborg skal mødes i Hamborg for at danne en Forening til Fremme af kulturelle Formaal blandt det tyske Mindretal i 1ste Zone. Saa har vi Møllen i Gang, det, som vi, efter min Mening, i allerhøjeste Grad burde have undgaaet. I tyske Blade, baade Nord for den danske Grænse og Syd derfor, har der i de sidste Dage været ført et efter min Mening ganske rædselsfuldt Sprog. Naar først Fanatismen i national Henseende kommer op, er intet Omraade helligt eller ukrænkeligt for disse Folk. Det viste sig ogsaa forleden Dag. Da bragte det ærede Medlem Pastor Schmidt et Ekko af den Agitation, der er ført fra tysk Side.

Anden Næstformand (K. M. Klausen): Medlemmerne maa ikke benævne hinanden ved Titler.

J. P. Nielsen: Da bragte det ærede Medlem Hr. Schmidt et Ekko af den Agitation, som den tyske Presse er slaaet ind paa. Jeg kunde ønske, at det, som det ærede Medlem her nævnte, ikke var blevet nævnt i dette høje Ting. Der er fra dansk Side, ogsaa ud fra det ligelige Neutralitetsprincip, øvet et Velgørenhedsværk. De danske Fagforeninger har støttet de belgiske Krigsfanger. Vi har hjulpet de belgiske Arbejdere med at genoprette deres